

Linke twistpunten

Ook een columnist heeft wel eens behoefte te reageren. Zo ook ik, in reactie op de ingezonden brief 'Stille trom' (pagina 20 in de vorige Trivizier) van de heer Piet Verschoor, officier der Koninklijke Marine buiten dienst te Schagen. Dhr. Verschoor realiseerde zich namelijk plotseling dat hij Berts' column miste.

Als inleidende beschieting: wat een columnist kan en mag is mijns inziens eerder een stijlboekvraag dan een discussieonderwerp op een afdelingsvergadering van de vakbond, maar dat terzijde. Hoewel terzijde? De afdeling Den Helder wijdde blijkbaar afdelingsvergaderingen aan deze vraag...

Dan naar mijn reactie: ik ben het bijna helemaal met dhr. Verschoor eens: mijn columns zijn informatief en/of brengen een gesprek op gang en/of geven een persoonlijke visie door. Verder valt over smaak niet te twisten. Daarmee zou de kous af zijn, ware het niet dat ik dhr. Verschoor en alle andere lezers graag het precaire verschil wil meegeven tussen de door mij erg gewaardeerde Dick Berts en mezelf.

Zo is dhr. Berts van beroep (onderzoeks)journalist, ik militair. Hij was als Trivizier-columnist b.d.'er en – juist omdat hij "buitengewoon deskundig" is – kon hij Onze Minister schaamteloos puntje-puntje-puntje noemen, f**k roepen, of op een andere manier controversieel over Defensieaangelegenheden schrijven. Dat misgun ik Berts niet, het is een constatering.

Zie ik mezelf linke twistpunten uitvechten in een column?

Dat kan ik doen, als ik daar de uiterste consequentie aan wil verbinden: ontslagen worden of ontslag nemen. Als militair met als neventaak columnist neem ik uitdruk-

opleveren voor personen of goederen, gevaar opleveren voor de gereedheid tot het daadwerkelijk uitvoeren van een operatie of oefening van enig onderdeel van de krijgsmacht of anderszins meningen die in strijd (lijken te) zijn met het militair tucht- of strafrecht. Dit is zo formeel mogelijk gesteld. Wanneer de wapenrok aan de wilgen hangt, kun je hier geen buil meer aan vallen.

Wrijf ik als columnist zout in de wonden van gevaarlijke interne aangelegenheden?

Dat zou ik weliswaar, onder voorbehoud, mogen op grond van de grondwettelijke vrijheid van meningsuiting, maar als militair ambtenaar ben ik volgens de Militaire Ambtenarenwet 1931 (artikel 12a, 3e lid) "verplicht tot geheimhouding van enig gegeven, de dienst betreffende, tegenover een ieder die tot kennisneming daarvan niet bevoegd is, voor zover die verplichting uit de aard der zaak volgt." Niet erg snugger dus. Opnieuw: een b.d.'er heeft hier geen last van.

"Dat een column 'voor discussie vatbaar' is, is bijna een levensvoorwaarde"

Snijd ik zeer discutabele onderwerpen aan? Ik vind zelf van niet, al zou ik het kunnen en soms mogen. Dat een column "voor discussie vatbaar" is, is bijna een levensvoorwaarde. Maar zeer twijfelachtige onderwerpen voor het voetlicht

brengen laat ik graag over aan (onderzoeks)journalisten.

Overigens zal ik dhr. Verschoor in een volgende column op zijn wenken bedienen: ik trek dan een sprintje langs een ietwat betwist onderwerp. Ook een columnist heeft immers wel eens behoefte om te reageren. ■

Marcel van Hemert, onderofficier bij het Regiment Geneeskundige Troepen van het Dienstvak Logistiek, schrijft